

**DE ANASTASIO
SINAITA.
DISSERTATIO**

Published @ 2017 Trieste Publishing Pty Ltd

ISBN 9780649493838

De Anastasio Sinaita. Dissertatio by Joannes Baptista Kumpfmüller

Except for use in any review, the reproduction or utilisation of this work in whole or in part in any form by any electronic, mechanical or other means, now known or hereafter invented, including xerography, photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, is forbidden without the permission of the publisher, Trieste Publishing Pty Ltd, PO Box 1576 Collingwood, Victoria 3066 Australia.

All rights reserved.

Edited by Trieste Publishing Pty Ltd.
Cover @ 2017

This book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, re-sold, hired out, or otherwise circulated without the publisher's prior consent in any form or binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.triestepublishing.com

JOANNES BAPTISTA KUMPFMÜLLER

**DE ANASTASIO
SINAITA.
DISSERTATIO**

DE
ANASTASIO SINAITA.

DISSERTATIO

QUAM SCRIPSIT

JOANNES BAPTISTA KUMPFMÜLLER,
DIOECESIS RATIONONENSIS PRESBYTER.

WIRCEBURGI.

TYPIS FRIDERICI ERNESTI THEIN.

1865.

110. l. 82.

REVERENDISSIMO ET ILLUSTRISSIMO

PRAESULI ET DOMINO

DOMINO

IGNATIO DE SENESTREY,

EPISCOPO BATHONENSI,

PATRICIO ROMANO, SUMMI PONTIFICIS PRAELATO DOMESTICO EJUSDEMQUE SOLIO
ASSISTENTI, PHILOSOPHIAE ET SS. THEOLOGIAE DOCTORI, ORDINIS MERITORUM
CORONAE BAVARICAE EQUITI, CAPITULI CATHEDRALIS EISENACHENSIS MEMBRO
HONORARIO &c. &c.

HAS STUDIOBUM SUORUM PRIMITIAS IN SIGNUM DEVOTISSIMAE SUAE
PIETATIS ET REVERENTIAE

NUMERUM DICAT

OBEDIENTISSIMUS

AUCTOR.

INDEX.

	Pag.
PRAEFATIO	1
Status quaestionis. 1. — Quinam Anastasii ab hac quaestione exclusi. 2.	
CAP. I. DE DUOBUS ANASTASIIS PATRIARCHIS ANTIOCHENIS	4
Anastasius prior. 4. — Anastasius et Gregorius Magnus. 8. — Anastasius junior. 12. — Error Nicephori. 13. — Non sunt Sinitae. 14.	
CAP. II. DE HODEGI AUCTORE	16
§ 1. Nomen et tempus auctoris	16
§ 2. Refertur sententia eorum qui dicunt, Hodegi opus esse nullo ordine conscriptum atque adeo interpolatum	19
Finis hujus operis. 19. — Progymnasia, instruens quemlibet studiosum, in quibus se ante omnia exercere debeat. 21. — Hod. cap. III. 25. → De ejus temporis haereticis. 28. — Anastasius contra ipsos. 29. — Quaedam Monophysitarum objectiones, quomodo ab Anastasio solvantur. 32. — Qualem ipse Anastasius de unione Christi hypostatica fidem habuerit. 38. — De „protheoria ad definitiones Hodegi“ (cap. I) 40. — De „expositione fidei“ (cap. I) 42. — De prooemio Hodegi. 45. — Scholia non sunt interpolata. 46. — „Expositio fidei“ (cap. I) et „Definitiones“ (cap. II) sunt Anastasii. 48. — Opus non est interpolatum. 50.	
§ 3. Tempus auctoris accuratius ex ipso libro eruitur	51
De Harmasitis. 53.	
§ 4. Refutatur Oudinus	54
CAP. III. DE SERMONE III IN ILLUD: SECUNDUM IMAGINEM	64
Est Anastasii Hodegi auctoris. 64. — Claruit Anastasius etiam post a. 700. 69. — Quae tradat auctor de origine atque damnatione haeresis Monotheticae. ibid.	

VI

	Pag.
CAP. IV. DE QUAESTIONIBUS 154	74
Judicium Cavei. 74. — Oudini. 75. — Non omnes quaestiones ad eundem auctorem spectant. 76. — Complures tamen ad Hodegi auctorem. ibid. — Conveniunt Anastasi etiam tempore. 80. — De quaestionibus 137 ad Antiochum. 83. — Quaest. 117. collata cum quaest. 44. ad Ant. 85. — Quaestiones selectae. 91.	
CAP. V. DE LIBRIS XII IN HEXAEMERON	104
Finis hujus operis. 104. — Sunt ejusdem cum Hodego auctoris. 109. — Cousonat tempus. 115. — Quaedam ex illis excerpta. 118.	
CAP. VI. DE CAETERIS SCRIPTIS	137
1. Oratio de sacra synaxi, ex qua nonnulla allegantur	137
2. Orationes duae in Ps. VI.	144
3. Disputationes III adv. Judaeos	147
4. Orationes quinque de rectis veritatis dogmatibus	148
5. Alia scripta	150
6. Tractatus de tribus Quadragesimis. — Refutatur Oudini Anastasius IV.	152
CAP. VII. DE ANASTASIO SINAITA, QVAE PASSIM INVENTA SUNT, COLLIGUNTUR	153
Non fuit patriarcha. 153. — Adduntur pauca de monte Sinai. 158.	
CAP. VIII. QVALEM MENTEM DE SS. EUCHARISTIA HABUERINT ANASTASIUS SINAITA ET ANASTASIUS PRIOR ANTIOCHENUS	161
APPENDIX	174

PRÆFATIO.

Quis fuerit Anastasius Sinaita, quandonam vixerit quæque scripserit, in diversas scriptores maximeque distantes abeunt sententias. Atque alii quidem patriarcham eum fuisse Antiochenum affirmant ¹⁾, alii negant ²⁾. Praesertim Oudinus, saeculi elapsi scriptor, qui hac de re proprias dissertationes elaboravit ³⁾, quatuor Anastasios Sinaitas distinguit, quos eosdem facit etiam patriarchas Antiochenos. Quorum duos priores eos ponit, qui sub finem saeculi sexti et saeculi septimi initio patriarchatum Antiochenum tenuerunt, Gregorio Magno tempore aequales, tertium vero cum Caveo ⁴⁾ ad annum 685. p. Chr. n. assignat ⁵⁾, quartum denique ad saeculi undecimi initium circa annum 1010. vel 1020. collocat,

¹⁾ Nicephorus, *Histor. Eccl. lib. XVIII. cap. 44*; *Martyrol. Rom.* 21. April. aliqui recentiores quam plurimi.

²⁾ Vide notitiam ex *Fabricii Biblioth. Graec. ed. Harless, tom. X. pag. 571* in *Patrol. Graec. tom. 89. Editionis Migneanae col. 11 et 12.* — Accedit Damberger in annotationibus criticis ad *Historiae suae medii aevi synchron. tomum I. pag. 169 et 170.*

³⁾ Vide *Casimiri Oudini commentarium de scriptoribus ecclesiae antiquis. Lipsiae. 1722: Dissertatio de diversis Anastasii Sinaitae et Antiocheni episcopis in tom. I. col. 1481 seqq.; Dissert. de Anastasio episcopo Antiocheno & Sinaita nomine quarto in tom. II. col. 544—586.*

⁴⁾ V. *Guillelmi Cavi scriptorum ecclesiasticorum historiam literariam, ed. Genevae 1720. p. 382 ad ann. 685.*

⁵⁾ Oudin. tom. I. col. 1663 sequ.

vel potius, ut ejus ipsius voce utar, detrudit. Huic suo quarto Anastasio omnia paene scripta, quae sub Anastasii sive Sinaitae sive Antiocheni nomine exstant, attribuit. Hinc operae pretium mihi visum est, quid de Anastasio Sinaita sentiendum sit, ex ipsis operibus eruere.

Sed id imprimis benevolam lectorem attendere volo, me hic non agere de codicibus manuscriptis, qui in variis bibliothecis ubicunque locorum exstant ¹⁾, sed ea potissimum ac fere solum respicere, quae impressa habentur in edit. Migniana Patrol. Graec. tom. 89., ad quam semper amicus lector revocari se sciat, quotiescumque columnas solum citaverimus, nullius operis mentione facta.

Caeterum ab hac quaestione exclusos esse monuerim imprimis duos illos Anastasios, S. Maximi monachi et martyris discipulos. „Quorum unus Anastasius, primum monachus, deinde abbas, natus a. 618, S. Maximi magistri itinerum, calamitatum, exiliorum per integrum decennium comes individuus, claruit a. 655, quo una cum S. Maximo Imperatoris jussu Roma Constantinopolim asportatus est, ibi in iudicium tractus, diris modis exagitatus ac demum Perberim relegatus. A. 662. Lazica cum B. Maximo deportatus est, ubi tam ex tormentorum et verberum quae Byzantii sustinuerat copia quam ex afflictionibus et angustiis hoc in loco ipsi illatis vix adhuc semivivus die 24. Julii a. 644. in Domino obdor-

¹⁾ Solius mihi copia fuit Bavarici cod. Graeci 58, ex humanitate et opera spectatissimi viri ac domini A. Ruland, S. Theol. Doctoris ac summi Praefecti Bibliothecae almae Universitatis Herbipolensis. Eum igitur codicem accuratius cum Quaestionibus impressis in Patrol. Gr. tom. 89. Ed. Mign. col. 311 seqq. contuli. Qui licet optimo fructu in nova Quaestionum editione instituenda colligeretur, utpote qui plerasque lectiones contineat, quae in impressis desiderantur, vel ex quibus impressae optime corrigi possint, atque ab omnibus hucusque collectis codicibus aliquid differre videatur, tamen in eo nihil inventi, ex quo iudicium meum, ex impressis quaestionibus petitum, reformari posse existimen.